

5. po Trojici – 21.7.2019

Pochybovačne nepochybuj / Nepochybne pochybuj

Pane Ježiši, ďakujeme Ti, že sa k nám pribováraš a nie si tichý, nie si Bob, ktorý mlčí a nedáva poznať svoje myšlienky a cesty. My im často nerozumieme, ale Tvoje úmysly sú pre nás odkryté: chceš nám dať budúcnosť a nádej. Obdaruj nás schopnosťou počúvať Tvoje slovo a veriť Ti, že aj cez údolie smútku, bremien a ťažkostí nás vieš do istej budúcnosti a nádeje večného života.

Jakub 1:5-11 „Ak sa niekomu nedostáva múdrosti, nech si ju prosí od Boha, ktorý jednoducho a ochotne dáva všetkým a dostane sa mu jej. Ale nech prosí s vierou, bez akéhokoľvek pochybovania. Lebo kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, ktorú vietor unáša a zmieta. Lebo nech si taký človek nemyslí, že dostane niečo od Pána – je to totiž muž rozpoltený a vo všetkom konaní nestály. Brat, ktorý je v nízkom postavení, nech sa chváli svojou vyvýšenosťou a bohatý svojou poníženosťou, pretože sa pomíne ako kvet trávy. Lebo vyšlo slnko so svojou páľčivosťou, spálilo trávu, jej kvet opršal a krása jej zjavu zahynula. Tak vyjde nazmar aj boháč na svojich cestách“.

Kto nikdy v živote nepochyboval? O živote, o láske, o sebe, o Bohu či o druhých. Život je popretkávaný pochybnosťami, ktoré nás oberajú o ilúzie a ťahajú k zemi, k realite. **Kto vždy, za každých okolností veril?** V život, lásku, v seba, v Boha. V tomto pozemskom putovaní sú chvíle, ktoré nás učia a uisťujú vo viere, že pravá láska existuje, že život stojí za to žiť, že sme Božie nádherné stvorenia, že Bohu ide o naše dobro a že iní sú schopní nás milovať až po hrob. Pochybnosť a viera idú ruka v ruke, aby preverili naše postoje, pohnútky, ciele a nádeje. Len je ťažké sa vyznať v tom všetkom, čo nás v živote stretáva – kedy pochybovať a kedy veriť.

Apoštol Jakub nám dáva radu: **proste Boha o múdrosť**. Viete, môžete mať titulov koľko chcete, aj tak nemusíte múdro zhodnotiť život. Môžete byť sčítaní, aj tak nepochopíte ľudí. Môžete mať veľa preštudovaného, naučeného, zažitého, aj tak vám v danom okamihu života chýba múdrosť, ktorá by vás pripravila na to, čo príde: na zradu, pomstu, chorobu, smrť... Jednoducho máme prosieť o múdrosť, ktorá je darom pre každého pre vzdelaného aj hlupáčika, pre dôverujúceho aj pochybovačov, pre mladých i starých, mužov aj ženy, pre všetkých. ***Je to múdrosť, ktorá prichádza z neba, ale utvrzuje sa v životných skúškach, skúsenostiach, v našom prístupe k životu.***

A Pán Boh nám ju chce štedro a ochotne dať. Často sa však stáva, že o ňu zabúdame prosieť, pretože prestávame byť ostražití – príliš dôverujeme životu, druhým ľuďom, sebe a tak zabúdame žiadať o múdrosť od Boha s myšlienkou, že nám sa predsa nič nemôže stať. To je problém, ktorý je na našej strane. Pán

Boh je pripravený nám všetkým, ochotne a štedro dať múdrosť, lenže my o ňu neprosíme, pretože sme sa na chvíľu uvelebili v živote ako v mäkkej kolíske a zabúdame, že je to kráčanie trňovou záhradou, že tento svet nie je bezpečné miesto, kde nám všetko vyjde a nikto nám neublíži a tak si neuvedomujeme, že z neba tú múdrosť musíme žiadať vždy, každý deň života. **Boh je nám pripravený ju dať, ak my sme o ňu pripravení prosiť s presvedčením, že na Pána Boha sa môžeme smelo obrátiť, lebo On sa nezdráha nám túto múdrosť dať v hojnej miere.**

Lenže ani to nestačí. Nestačí prosiť Boha o múdrosť, treba prosiť s dôverou. Pretože aj tá múdrosť stojí na dôvere v Hospodinovi. **Je to tak, že môžeme prejsť rôznymi, veľmi ťažkými skúškami a viera nás podrží.** Naše presvedčenie, že nie sme sami, že sme milovaní a požehnaní, nás neopustí. Alebo nás to všetko, čo sa nám v živote deje, vedie k hľadaniu zmyslu všetkého a k túžbe nájsť, čo hľadáme, čo je dôležité, neprehliadnuteľné.

Je tu však aj iná alternatíva: že človek tým, čo ho stretne, prejde len ako beztvárá morská vlna, ktorá nič nevydrží, ktorá si nič nemyslí, nepoučí sa. Nemáme nič čoho by sme sa chytili, keď musíme niesť kríž a my prichádzame v jedinom momente života o všetky istoty, radosti, o spokojnosť aj o pozitívny pohľad do budúcnosti. **Prejdeme životnou skúškou, ale nič sa v našom vnútri a živote nezmení, lebo sa nemáme čoho chytiť, nemá nás čo podržať, lebo nám chýba dôvera v Toho, kto nám môže pomôcť všetko zvládnuť.**

V konečnom dôsledku, hoci to nie je ľahké, je to na našom rozhodnutí, ako náš život dopadne a či danú situáciu zvládneme, či kríž unesieme, či z toho všetkého vyjdeme ako víťazi alebo porazení.

Tento fakt apoštol Jakub aplikuje na rozdieloch medzi bohatými a chudobnými. Aj jedno aj druhé môže byť problémom, ale rozhoduje postoj konkrétneho človeka. Chudoba a strata niečoho v našom živote, ale aj bohatstvo a nadobudnutie, získanie niečoho, sú testom našej viery. To neznamená, že ten, kto verí, všetko ľahko zdoľá, prekoná a prežije. Zväčša sú s krížom spojené aj emócie a trvá dlhšie, kým sa s bolesťou vyrovnáme, ale výsledok je veľmi ovplyvnený vierou v Pána Ježiša. Ak teda skutočne veríme, potom aj pri strate aj pri zisku zvládneme všetko, čo odíde či príde.

Zaujímavé je, že v Starej zmluve boli bohatí vnímaní ako Bohom požehnaní. Pán Ježiš však hovorí opak, že tí, ktorí sú chudobní (duchom) sú požehnaní a dosahujú vytúžený cieľ. V konečnom dôsledku je to však takto: **bohatý sa**

nemá chváliť svojim bohatstvom, ale uvedomovať si, že všetko je dočasu a nič nie je večné. Preto, ak sme získali lásku, zdravie, peniaze, prácu, priateľov... či niečo iné, pamätajte na to, že o to môžeme prísť a preto si prosíme múdrosť, aby sme tú situáciu potom zvládli. **Chudobný sa zas nemá trápiť nad svojou chudobou, ale mal by myslieť na to, že s Bohom aj málo znamená veľa,** že v tomto svete môžeme veľa získať a preto si máme prosieť o múdrosť, aby nás tá situácia požehnania nezmenila k zlému.

Oboje – aj chudoba a bohatstvo, aj strata a zisk – všetko v sebe nesie nebezpečenstvo, ktoré nás môže zlomiť, zničiť, vziať nám pokoj pre časnosť i nádej večnosti. **Chudoba a strata nás môže viesť k pocitu poníženia,** že si nič nezaslúžime, že nie sme ničoho hodní a tak si môžeme myslieť, že nie sme dost' dobrí ani v Božích očiach. **Bohatstvo a zisk nás môže motivovať k pocitu úspešnosti,** že si zaslúžime všetko, že máme na požehnanie právo a že aj Pán Boh je povinný, bez ohľadu na svoju vôľu, dať nám všetko, čo nám treba. Radšej si však myslieť o sebe menej a byť napokon prekvapený, že si zaslúžim viac ako si myslieť o sebe veľa byť zničený tým, že si nezaslúžim nič.

Preto je dobré zmieriť sa s tým, že v živote to tak jednoducho chodí, že sme raz dole a smutní a raz hore a šťastní, že raz sme chudobní a stratíme niečo vzácne a inokedy zbohatneme tým, čo dostávame. V tom všetkom však musíme prosieť o múdrosť, aby nás strata nezlomila a zisk, aby nás nezmenil k zlému, ale aby sme sa poučili z každej životnej situácie a prežili vo viere v Pána Boha všetko: aj stratu aj zisk. Prajem vám to. Amen.